

Fajance og Glas, og disse Varers Pris forhøies med 46 pCt. af Indkjøbsprisen. At denne Classification er meget vilkaarlig, vil formentlig allerede sees af de anførte Exempler; et noget agtigere Eftersyn af Taxten viser ogsaa, at man med Hensyn til adskillige Artikler har maattet afvige fra det til Grund lagte Princip; thi der finder man f. Ex., at Violiner og Violinbuer regnes til Overdaadigheds-Artiklerne, men Violinstrænge til de nyttige Artikler; fremdeles at Kaffeander regnes til Nødvendigheds-Artiklerne, Kaffe møller til de nyttige, Kaffeopper til Overdaadigheds-Artiklerne, og endelig Kaffe bønnerne selv ere satte aldeles udenfor Ordenen og belastede med indtil 90 pCt. over Indkjøbsprisen. Dette sidste forklares ved at Grønlanderne, som bekendt, ere lidenskabeligt hengivne til Kaffe drik; der sælges derfor til dem betydelige Quantiteter af Kaffe bønner og Candisukker, og disse Varer har man, rimeligvis for at modarbejde denne Lidenskab, troet ikke at burde sælge med den samme særdeles moderate Prisforhøielse af 20 pCt., som man lægger paa alle de Urtefrøvarer, der fornemmelig forhandles til Europæerne; derfor lægges der paa Candisukker en Prisforhøielse, som i de sidste Aar har været imellem 30 og 40 pCt., og paa Caffé i 1851 40 pCt., i 1850 derimod 90 pCt. (man ønsker nemlig at have nogenlunde stadige Priser i Grønland). Et andet Næringsmiddel, for hvilket Grønlanderne have faaet Smag ved deres Samfærdsel med Europæerne og hvorpaa Mange af dem sætte stor Pris, er Brød og visse Kornsorter; denne Smag maage de imidlertid betale dyrt, da Handelen for disse Varer beregner sig meget betydelige Fragtomkostninger, som lægges til Indkjøbsprisen, hvoraf Følgen bliver, at de belastes med en Prisforhøielse, som varierer imellem 75 og 140 pCt.; denne Prisforhøielse træffer ogsaa de i Grønland bosatte Europæere, forsaavidt som de benytte de samme Varer, men andre Varer af samme Art, som kun benyttes af Europæerne, forhøies for det Meste kun med 20 pCt.; saaledes koster i

Grønland en Tønde Bankebyg = Gryn det samme som en Tønde Boghvedegryn, uagtet den første af Handelen kjøbes til 7 Rbd. 24 $\frac{1}{2}$ og den sidste til 10 Rbd. Virkningen af den gjældende Forhandlingstaxt bliver paa denne Maade ikke alene den, at Indbyggerne kunne faae de fleste af de fremmede Varer, som de ville tilhandle sig, til en, i Forhold til Omkostningerne, vistnok i det Hele taget meget moderat Pris, men ogsaa den, at de i Grønland bosatte Europæere, som for største Delen ere Embedsmænd, kunne faae de fleste af deres Forbrugsgjenstande betydeligt under deres naturlige Pris; der skjuler sig saaledes i Handelstaxten foruden en Omforg for Grønlandernes Vel, der i det Mindste i sin Hensigt fortjener al Anerkjendelse, tillige et Lønningstillæg for de grønlandste Embedsmænd, hvis Beløb vanskeligt lader sig beregne, men, som i ethvert Tilfælde maa være temmelig betydeligt.

Hidtil har, saavidt vides, Intet været offentlig bekendtgjort om de Lønninger, der svares til Handelens Betjente i Grønland. Da dette imidlertid indeholder et vigtigt Moment til Bedømmelsen af de grønlandste Forhold, have vi søgt Oplysninger derom hos Handelsens Bestyrelse, som med stor Redebonhed har meddeelt os de attraaede Beregninger. Af disse sees, at Handelsbetjentene i Grønland for Størstedelen kun have en ringe fast Gage, men at de desuden lønnes ved Kostdeputater, Procenter, Præmier, Overmaal, Douceurer m. m., hvorved Lønningerne komme til at udgjøre et ikke ubetydeligt Beløb. I Handelsaaret 1849 stille Lønningerne sig paa følgende Maade:*)

*) Da i dette Aar Tranpriserne vare usædvanligt høie, ere de under "andre Emolumenter" opførte Indtægter, for Overbetjentenes Bedkommende under sædvanlige Forhold ikke fuldt saa store, som her angivet.